

Czy wiesz, że.....

Z lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XIV wieku zachowały się w zapisach imiona Franczka, kasztelana lubaczowskiego, sprawującego urząd w imieniu Władysława Opolczyka oraz Stefana, wojewody lubaczowskiego, urzędnika węgierskiego starosty Rusi. W obu przypadkach mamy prawdopodobnie do czynienia z tym samym urzędem wojewody grodzkiego (łac. castellanus, rus. woywode), sprawującego w imieniu władcy nadzór nad całym terytorium wołości. Występujący pod rokiem 1407 Jan z Cwiklina był już powszechnie przyjętym w Koronie starostą - naczelnikiem powiatu.

Przywilej Lubaczowa konfirmował w 1589 roku Zygmunt III Waza, w 1632 r. Władysław IV, w 1669 r. Michał Korybut Wiśniowiecki, w 1720 roku August II Sas i w 1748 r. August III Sas. Oznaczało to, że przez cały ten czas władza w mieście należała do, pochodzącej z wyboru, czteroosobowej Rady Miejskiej, składającej się z trzech Polaków i jednego Rusina.

Do jej kompetencji należało przede wszystkim administrowanie miastem oraz zarządzanie jego życiem gospodarczym. Rada wybierała spośród siebie burmistrza. Znamy z tych czasów Szymona Podgórskiego (1662), Jędrzeja Mazurkiewicza (ok. 1662), NN Bonieckiego (1624), Krzysztofa Januszczaka (1634), Jacka Piekarczyka (1635), Marcina Zarębkę (1643), Wojciecha Ślusarza (1645) i Jacka Pichura (1650).

Ważne położenie komunikacyjne sprawiło, że Lubaczów wiele razy ocierał się o wielką historię. W 1606 roku w Lubaczowie nocowała córka wojewody sandomierskiego Jerzego Mniszcha, Maryna, która podążała z orszakiem do Moskwy, gdzie czekał na nią poślubiony per procura Dymitr Samozwaniec, car moskiewski. W 1672 roku pod Lubaczowem hetman Jan Sobieski rozbił czambuł tatarski. W 1709 roku miał w Lubaczowie swe stanowisko Stanisław Leszczyński, "król bez ziemi", toczący spór o tron polski z Sasami. W 1734 roku pod Lubaczowem znajdował się główny obóz konfederatów województwa ruskiego, opowiadających się przeciwko elekcji Augusta III Sasa.

